

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Nonnulli in Deiparam impii membrorum privatione, vel etiam morte
mulctantur, numero 54

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

*Eskillus
reprehens
sus corru-
pimus.*

Eskillus puer duodecimum annum agens cum ægrotus lectulo diu decubisset, tandem corporis sensibus destitutus, ita ut fere mortuus putaretur, extra se factus in spiritu ad fornacem quandam veluti clibanum ardentem perductus, in eamque vi pertractus arde- re cepit; iamque nihil nisi ignem eter- num sibi superesse cogitans, Dei beneficio pec- quoddam ostium euadens, regium palatium reperit, in quo Cœlorum Reginam in gloriæ throno residentem vidit, eamque obnixè pre- catus est, ut sui miseretur: sed vultu severo ab ea exceptus, iubetur ad ignem cruciandus re- verti, acriter de ipso conquesta, quod saluta- tionem Angelicam ne vna quidem vice sibi re- præsentasset. iterum Eskillus nonnullis, qui præsentantes aderant intercessionibus ahibitis, pollicitus se Dei genitrici in posterum famu- laturum, eamque super omnia post Deum vene- neraturum eidem Deiparæ intercessione ab igne ereptus eique ad poenitentiam agendam vitæ spatium est prorogatum, qui ad se re- diens gratias Deo, & Deiparæ agens, quod ab incendio liberatus esset, vitam deinceps san- ctè instituit. Dacorum postea factus est Epif- copus, & deinde ex Episcopo Monachus Cister- ciensis hæc omnia plenius narratur in histo- ria ordinis Cisterciensis, & habetur in speculo exemplorum dist. 3. num. 32.

*Historia
ordinis Ci-
sterciensis
Spec. Ex
empl.
Quidam
à Virgine
reprehens
sus, quod
loco ora-
tionis dor-
mires.
Casarius.*

53

Quidam Cisterciensis Christianus nomi- ne, ætate quidem erat iuuenis, sed vitam du- cebat sanctissimam: is nocte quadam, inquit Casarius lib. 4. cap. 40. dictis matutinis usque ad laudes capiti suo parere volens, super li- gnum quoddam ante altare se prostravit sub forma orationis ibi dormitans; mox ut oculos clauserat, affuit Gloriosa Domina nostra Vir- go Maria, & veste eum feriens excitavit di- cens, Christiane non est hic locus dormiendi: sed orandi: statimque ille euigilavit, apertis oculis posteriora foemine recedentis vidit, & vocem dictum sermonem concludentem au- diuit. hæc ille.

*De Cister-
ciensi à Vir-
gine repre-
hensi, &
emendato.*

Cisterciensem quendam in cura corporis, & medicinis nimis superstitiosum, qui frequen- ter extra Monasterium vagabatur, à prio- ro quodam electuario, quod reliquis Mona- chis distribuere Deipara videbatur, repulit il- lis verbis: Tu de meo electuario non indiges, quia medicus es, & plurimas tibi impen- dis consolationes: quare tristis effectus, cul- pam agnouit suam, atque emendavit: quo circa in proxima sua solemnitate iterum Do-

mina famulos suos prædicto modo visitans ad eundem veniens: Quia (inquit) te emen- dasti tuis medicamentis mea præferens, ecce de meo electuario, sicut cæteris, tibi impet- tor, de quo tantum dulcedinis, & deuotionis concepit, ut deinceps stabilis maneret, & car- nis commoda tanquam stercora reputaret. hæc Casarius lib. 7. miracul. cap. 48. & Vi- centius lib. 7. spec. hist. cap. 108. idem, sed pau- lò aliter refert.

*Casarius
Beluacensi.*

NONNULLI IN DEIPARAM IMPH
membrorum priuatione, vel e-
tiam morte multan-
tur.

54 **Q**UANTUM complurium in Deipa- ram impiorum punitiones à nobis in tractatu de exemplis recensentur, hoc ta- men capite eorum aliquot, ex quibus reli- quæ intelliguntur, describere operæ pretium duxi.

Narrat Damascen. orat. 2. de dorm. Virg. Damasc. historiam quandam, quam multorum sermo- Hebræi
ne circumferri tristatur de Hebræo quodam, quidem
qui dum corpus Dei genitricis ad sepulchrum fœderum
Apostolorum manibus effertetur; temerari- Virgini
& diabolico impetu concitatus vera- contigit
que manu lectum furiosè in terram detraxit, audenti
sed repente manibus suis priuatus est, quo eandem
mentem suam ad fidem, ac poenitentiam im- rapuit.
mutauit, & sic incolumitatem rursus est con-
secutus. hæc iisdem fere verbis ex Damasceno. Hoc ipsum narrat Simeon Metaphrastes
oratione de ortu, & dormitione Deiparæ, ad- Metaphr.
ditque Hebræum hunc poenitentia ductum
lachrymis fufus, & sancti Petri iussu vlnas ma-
nibus abscessis applicasse, sicque sanitatem ef-
se consecutum. Idem habet Nicophorus lib. 2. Nicoph.
hist. cap. 22. Mollis
audacia

55 Anno 1580. cum Oliuerius Tempelius in Deipa-
Bruxellæ (quæ eo tempore ab hostibus Regis ram cap-
occupabatur) præflet, & Hallense oppidum tūditur.
paruulum, quod tribus milliaribus Bruxella distat, in suam potestatem redigere vellet; ubi; ut supra diximus, Deiparæ Templum cum eiusdem Imagine miraculorum magni- tudine illustrata cernitur; frustra die 3. Iulij rem aggreditur; Deipara suum oppidum, sicut & alias ita & nunc ab hostibus protegente, & ea quidem die repellitur; sed callidè quasi omisso incepto abit: Clam tamen conductis in v-

*Aliud
milo e-
plum.*

*Deiparæ
simila
christi e-
fringere
puero
vultus
tuo.*

Metaphr.

*Nicoph.
Mollis
audacia*

*Thoma
Breda*

in vnum præfidis vires auget, & inopinatus sub noctem sequentem cum scalis, & reliquo apparatu redit. In via cum alacres incederent mutuo sese adhortantes, miles quidam hæreticus nomine Ioannes Zuuyckius ore sacrilego iactabat se suis manibus Hallensi mulierculæ (Dei parentem intelligebat) nasum abscissurum; Cùm verò ad oppidum peruenisset, excussa grande plumbea, nasus ei auferretur, quare à commilitonibus mirifice est irritus qui identidem eum ad nasum recipiens dum Hallas mittebant, quæ in re Deiparæ benignitatem intueri licet, quæ hominem nefarium omni poena dignum benignè sui sceleris hæc læui poena admonere voluit.

Aliud simile exemplum.
Alter in eadem expeditione Ioannes Rysseimannus immaniore etiam sæuitia, & ore terrore effuderat, sacratam se statuam Bruxellam adducturum, atque ibi igne subiecto publice crematurum, qui mox blasphemix poenam accepit; in ea enim oppugnatione os, & mentum tormenti ictu ei est ablatum, & paulo post ipsa etiam vita. Hæc duo narrat Lipsius in opusculo, de D. Virgine Hallensi cap. 7.

Deipara simul christi confringens, à puero lesa vulnerata.
Circa annu Dominicæ Incarnationis 1577, cùm passim in toto penè Belgio Iconomachi templa, & imagines irruere cœpissent: contigit in celebri quodam pago Lokeren appellato, quatuor miliaribus à Gandauo distito, quandam B. Virginis Deiparæ statuam inuadere, ac demoliri, cumque magno labore talem imaginem luxasset, decidens illa, sui ipsius casu vindictam infixit Iconomacho: Nam casus iste imaginis, nutu diuino sic accidit, vt puellus ille Christus Dominus, quem Virgo mater vno gestabat, quantumcunque antea blandulus, nunc vlticri manu (quam arte Sculptoris protensâ habebat) recta in caput ipsiusque maxillam Iconomachi impingeret, eandemque velut armilla quadam, acuta perforaret, sicut de Leviathan apud Iob legimus Iob. 40. & Psalm. 31. *In chamo, & freno maxillæ eorum constringe, qui non approxinant ad te, quamquam hic animo præpostero nimis approximaerit.* Historia ab oculatis, & fide dignis testibus in consensu honoratorum virorum nobis relata est. Hæc ad verbum Tilmannus Brëdenbachius lib. 3. sacrarum collationum cap. 22.

PETRVS ARAGONIVS EX CARMELI-

tano Templo versus quod tormenta aenea dispendenda curaret, aenea pila scuto occubuit.

50 **Q**VANTA autem reuerentia Sancto Petrus Aragonius, præsertim Deiparæ, in bellis etiam iustis ab omni militari iniuria, & bellica profanatione sint custodienda, sequens exemplum templi Deiparæ à Carmelo apud Neapolim aperte declarat. Cum Alfonso, qui primus ex Aragoniis à Ioanna II. Regina Neapolitana in filium adoptatus, cum Renato Andegauensi de Regni possessione armis contenderet, eaque de causa anno 1439 Neapolim, quam Renatus obtinebat, terra, marique obsideret, Petrus Aragonius Alfonso frater totius exercitus Dux eam Civitatem multis in locis, sed præsertim murum illum Civitatis propè templum B. Virginis de Carmelo ad portam Urbis, vulgo à mercato dictam, æneis tormentis quatuebat: prostrato muro, qui Carmelitanum templum obiegebat, ingens quidam globus disiplosus eius templi Absidem perumpens caput Statuæ Christi Domini Nostri è Cruce pendens, quæ super trabem in media templi testudine collocata erat, recta petiit, cuius ictum statua ipsa caput demittendo insigni miraculo declinavit, quare ingenti Absidis concussione, & terrifico pile fragore exciti Patres Carmelitæ, alique Ciues Monasterij custodiæ deputati accurrunt, tantumque miraculum conspicati, sacræ Crucifixi effigiem ad tutiorem locum transferte frustra sunt conati: eam enim nequiquam mouere potuerunt: caput verò sacræ Crucifixi statuæ in hodiernum vsque diem aliquantulum solito depressius visitur: pila item illa ad miraculi monumentum in templo asseruatur tabella exposita, quæ totius rei gestæ narrationem continet, Insequenti verò die, qui teste Mariana erat 23. Octob. & in feriam sextam incidit, cùm idem Petrus ad vallum, aggeremque vbi ænea tormenta ad quatendam Urbem collocata erant, aduenisset, iubetisque vbi verberationem versus eandem partem redintegrati, è Diuæ Mariæ Carmelitane Templo, inquit Mariana, tormento percussus occubuit, pila tertio ad terram illisa, quarto ictu caput

Petrus Aragonius, qui in B. Virg. à Carmelo templum aenea tormenta dispendenda curaret, aenea pila scuto occiditur.

Circa Crucifixi simulachrum pila aenea ictum declinat.

Idem loco moneri non potuit.

Mariana,